

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 135/12
Люксембург, 23 октомври 2012 г.

Решение по съединени дела
C-581/10 Nelson и др./Deutsche Lufthansa AG и
C-629/10 TUI Travel и др./Civil Aviation Authority

Съдът потвърждава практиката си, според която пътниците на полети с голямо закъснение могат да бъдат обезщетени

*Когато пътниците достигат своя краен пункт на пристигане три часа или повече след
планираното време за пристигане те могат да поискат от авиокомпанията
обезщетение с фиксиран размер, освен ако закъснението се дължи на извънредни
обстоятелства*

Правото на Съюза¹ предвижда, че при отмяна на техния полет пътниците могат да получат обезщетение с фиксиран размер на стойност между 250 и 600 EUR. В Решение по дело *Sturgeon*² Съдът е приел, че що се отнася до тяхното право на обезщетение пътниците на закъснели полети могат да бъдат приравнени на пътниците на отменени полети. Така Съдът е постановил, че ако достигнат своя краен пункт на пристигане три часа и повече след предварително планираното време за пристигане по разписание, тези пътници могат да поискат от авиокомпанията обезщетение с фиксиран размер, освен ако това закъснение се дължи на извънредни обстоятелства.

Amtsgericht Köln (районен съд на град Кьолн, Германия) и High Court of Justice (Обединено кралство) искат да се уточни обхвата на Решение по дело *Sturgeon*. По първото дело (C-581/10) германската юрисдикция е сезирана със спор между пътници и авиокомпания Lufthansa по повод на закъснение на полета им с повече от 24 часа спрямо предварително планираното време за пристигане по разписание. По второто дело (C-629/10) TUI Travel, British Airways, easyJet Airline, както и International Air Transport Association (Международна асоциация за въздушен транспорт - IATA) са сезирали правосъдните органи на Обединеното кралство вследствие на отказ на Civil Aviation Authority (орган за гражданско въздухоплаване) да удовлетвори тяхното искане да не ги задължава да обезщетяват пътниците на закъснели полети. Тази независима организация, натоварена да следи за спазването на правната уредба относно въздухоплаването в Обединеното кралство, е посочила, че е обвързана от Решение по дело *Sturgeon*.

В решението си от днес Съдът потвърждава тълкуването на правото на Съюза, което той е дал в Решение по дело *Sturgeon*. Той напомня, че **принципът на равно третиране** налага пътниците на закъснели полети да се разглеждат като намиращи се в сходно положение като пътниците на отменени „в последния момент“ полети що се отнася до прилагането на тяхното право на обезщетение, тъй като тези пътници търпят сходно неудобство, тоест загуба на време.

Тъй като пътниците на отменени полети обаче имат право на обезщетение, когато тяхната загуба на време е равна на или по-голяма от три часа, Съдът решава, че **пътниците на закъснели полети също могат да се позоват на това право**, когато понасят поради закъснение на техния полет същата загуба на време, тоест **когато достигат своя краен**

¹ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

² Решение на Съда от 19 ноември 2009 г. по дело *Sturgeon* ([C-402/07](#) и [C-432/07](#)), вж. също [ПС № 102/09](#).

пункт на пристигане три часа или повече след предварително планираното от въздушния превозвач време за пристигане по разписание.

При това положение с приемането на тази правна уредба законодателят на Съюза е целял да постигне равновесие между интересите на пътниците, ползващи въздушен транспорт и въздушните превозвачи. Така **подобно закъснение не дава право на обезщетение в полза на пътниците, ако въздушният превозвач е в състояние да докаже, че голямото закъснение се дължи на извънредни обстоятелства, които не са могли да бъдат избегнати, дори да са били взети всички необходими мерки, тоест обстоятелства, които се намират извън ефективния контрол на въздушния превозвач.**

Съдът отбелязва също, че изискването за обезщетяване на пътниците на закъснели полети е **съвместимо с Конвенцията от Монреал**³. В това отношение Съдът констатира, че присъщата за закъснение на полет загуба на време представлява неудобство, което не е уредено в Конвенцията от Монреал. Вследствие на това задължението за обезщетяване на пътниците на закъснели полети не попада в обхвата на тази конвенция, макар и това задължение да допълва предвидения в нея режим на обезщетяване.

По-нататък Съдът счита, че посоченото задължение е съвместимо и с **принципа на правна сигурност**, според който пътниците и въздушните превозвачи трябва да познават с точност съответния обхват на техните права и задължения.

Освен това Съдът уточнява, че това изискване е **съобразено с принципа на пропорционалност, според който** актовете на институциите на Съюза не трябва да надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимните цели, следвани от съответната правна уредба и породените неудобства не трябва да са несъразмерни с тези цели. В тази връзка Съдът констатира, че задължението за обезщетяване се отнася не за всички закъснения, а единствено за големите закъснения. Освен това авиокомпаниите не са длъжни да заплатят посоченото обезщетение, ако могат да докажат, че отмяната или голямото закъснение се дължат на извънредни обстоятелства.

Накрая Съдът разглежда исканията на въпросните авиокомпани за ограничаване във времето на действието на постановеното решение. Те считат, че правото на Съюза не може да се изтъква в подкрепа на искания на пътници за обезщетение във връзка с полети, които са имали закъснения преди датата на постановяване на настоящото решение, освен по отношение на пътници, които вече са предявили по съдебен ред иск за обезщетение към датата на постановяване на това решение.

В това отношение **Съдът отговаря, че няма основание за ограничаване на действието във времето на настоящото решение.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

³ Конвенция за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз, сключена в Монреал на 28 май 1999 г., одобрена от името на Европейската общност с Решение 2001/539/ЕО на Съвета от 5 април 2001 година (ОВ 194, стр. 38; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 8, стр. 112).